ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
DZIENNIK WOJEWÓDZKI

NR 1 KATOWICE, DNIA 10 STYCZNIA **1946**

Poz. **TREŚĆ:** Str.

KOMUNIKAT.

Administracja Śląsko-Dąbrowskiego Dziennika Wojewódzkiego podaje do wiadomości, że od dnia 1 stycznia 1946 r. prenumerata Śląsko-Dąbrowskiego Dziennika Wojewódzkiego wynosi kwartalnie 90,— zł, półrocznie 180,— zł, rocznie 360,— zł.

Należność za prenumeratę należy wpłacać na konto P. K. O. Nr III-4121, lub bezpośrednio w Administracji, gmach Urzędu Wojewódzkiego Śląsko-Dąbrowskiego pokój 242 I piętro, najpóźniej na dwa tygodnie przed rozpoczęciem każdego kwartału.

Abonenci, którzy już odnowili prenumeratę na rok 1946 zechcą niezwłocznie przekazać różnicę.

Niezapłacenie prenumeraty w podanym terminie, pociągnie za sobą *automatyczne wstrzymanie* wysyłki Dziennika bez wysyłania dodatkowych upomnień.

Jednocześnie Administracja przypomina, że reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Śląsko-Dąbrowskiego Dziennika Wojewódzkiego należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje mogą być uwzględnione tylko po zapłaceniu ceny reklamowanych numerów. Cena poszczególnych numerów jest zależna od ich objętości.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.
DEKRET
z dnia 13 listopada 1945 r.
o zarządzie Ziem Odzyskanych.
(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 295 z dnia 27 listopada 1945 r.)

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Na okres przejściowy, dopóki tego wymagać będą potrzeby nadzwyczajne, tworzy się Ministerstwo Ziem Odzyskanych.

Art. 2. Ministerstwo Ziem Odzyskanych obejmuje swoją działalnością ziemie odzyskane na zachód i północ od granic Państwa z roku 1939.

Do zakresu działania Ministerstwa Ziem Odzyskanych należy:

a) opracowywanie wytycznych polityki Państwa na ziemiach odzyskanych oraz planu ich zagospodarowania i czuwanie nad jego wykonaniem,
b) przeprowadzenie planowej akcji osiedleńczej,
c) zaopatrywanie ludności w przedmioty, służące do zaspokojenia jej potrzeb gospodarczych,
d) zarząd mieniem poniemieckim,
e) administracja ziem odzyskanych, przy czym do właściwości Ministra Ziem Odzyskanych należą wszystkie sprawy, które poza tym obszarem należą do właściwości Ministra Administracji Publicznej,
f) koordynowanie lub inicjowanie działalności innych Ministrów i podległych im organów na ziemiach odzyskanych, z wyjątkiem spraw należących do zakresu działania Ministerstwa Spraw Zagranicznych i Ministerstwa Żeglugi i Handlu Zagranicznego.

Art. 3. Do Ministerstwa Ziem Odzyskanych włącza się Państwowy Urząd Repatriacyjny.

Uprawnienia Ministra Administracji Publicznej, zawarte w dekrecie o utworzeniu Państwowego Urzędu Repatriacyjnego (Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 24 poz. 145), przechodzą na Ministra Ziem Odzyskanych.

Art. 4. Na ziemie odzyskane rozciąga się ustawodawstwo, obowiązujące na obszarze Sądu Okręgowego w Poznaniu, a w zakresie prawa pracy — ustawodawstwo obowiązujące na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego.

Rada Ministrów może w drodze rozporządzeń wydawać przepisy przejściowe i uzgadniające, związane z rozciągnięciem przepisów prawnych na ziemie odzyskane.

Art. 5. Rada Ministrów na wniosek Ministrów: Ziem Odzyskanych i Administracji Publicznej dokona w drodze rozporządzeń tymczasowego podziału obszaru ziem odzyskanych na województwa i powiaty, ustalając zarazem siedzibę władz wojewódzkich i powiatowych, przy czym może włączyć poszczególne powiaty do już istniejących województw.

Rozporządzenia właściwych Ministrów w porozumieniu z Ministrem Ziem Odzyskanych ustalą tymczasowy podział sądowy oraz administracyjny w zakresie urzędów niezespolonych, a także siedziby sądów, władz i urzędów.

Art. 6. Na ziemiach odzyskanych mianuje i odwołuje wojewodów Rada Ministrów na wniosek Ministra Ziem Odzyskanych.

Mianowanie wojewodów, których władza obejmuje tylko częściowo obszar ziem odzyskanych, następuje na wniosek Ministrów: Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych.

Starostów na ziemiach odzyskanych mianuje i odwołuje Minister Ziem Odzyskanych na podstawie wniosku wojewody.

Art. 7. Na ziemiach odzyskanych sprawują wojewodowie i starostowie — każdy w swoim okręgu administracyjnym — zwierzchnie kierownictwo nad wszystkimi działami zarządu państwowego (art. 2) i mają prawo wydawania w tym zakresie służbowych zarządzeń wszystkim władzom, urzędom i organom urzędowym w granicach zakresu działania Ministerstwa Ziem Odzyskanych określonego w art. 2.

Art. 8. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Ziem Odzyskanych ustali sieć garnizonów Wojska Polskiego na odzyskanych ziemiach i ich liczebność.

Art. 9. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów i wszystkim Ministrom.

Art. 10. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
(—) Bolesław Bierut
Prezes Rady Ministrów:
(—) Edward Osóbka-Morawski
w/z Minister Administracji Publicznej:
(—) Aleksander Żaruk-Michalski
Minister Bezpieczeństwa Publicznego:
(—) Stanisław Radkiewicz
w/z Minister Spraw Zagranicznych:
(—) Zygmunt Modzelewski
w/z Minister Obrony Narodowej:
Marian Spychalski
Minister Skarbu:
(—) Konstanty Dąbrowski
Minister Sprawiedliwości:
(—) Henryk Świątkowski
w/z Minister Oświaty:
Bronisław Biedowicz
Minister Kultury i Sztuki:
(—) Władysław Kowalski
w/z Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Stanisław Bieniek
Minister Lasów:
Stanisław Tkaczow
Minister Przemysłu: (—) *Hilary Minc*
Minister Aprowizacji i Handlu:
(—) Jerzy Sztachelski
Minister Żeglugi i Handlu Zagranicznego:
Stefan Jędrychowski
Minister Odbudowy:
(—) Michał Kaczorowski
Minister Komunikacji:
(—) Jan Rabanowski
w/z Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) Feliks Mantel
Minister Zdrowia:
Franciszek Litwin
Minister Poczt i Telegrafów:
(—) Tadeusz Kapeliński
Minister Informacji i Propagandy:
Stefan Matuszewski

2.

DEKRET

z dnia 10 listopada 1945 r.

o Głównej Komisji i Okręgowych Komisjach Badania Zbrodni Niemieckich w Polsce.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 293 z dnia 27 listopada 1945 r.)

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Tworzy się przy Ministerstwie Sprawiedliwości Główną Komisję Badania Zbrodni Niemieckich w Polsce i Okręgowe Komisje Badania Zbrodni Niemieckich w Polsce.

Art. 2. Przewodniczącym Głównej Komisji jest Minister Sprawiedliwości, który powołuje członków Głównej Komisji oraz przewodniczących Okręgowych Komisyj. Członków Okręgowej Komisji powołuje przewodniczący Okręgowej Komisji.

Minister Bezpieczeństwa Publicznego może delegować do Głównej Komisji i do Okręgowych Komisyj przedstawicieli władz bezpieczeństwa celem współdziałania.

Art. 3. Do zakresu działania Głównej Komisji należy:

a) badanie i zbieranie materiałów dotyczących zbrodni niemieckich, popełnionych w latach 1939—1945 w Polsce lub poza jej granicami w stosunku do obywateli polskich lub osób narodowości polskiej oraz w stosunku do cudzoziemców, którzy w tym czasie przebywali w Polsce,

b) kierownictwo i uzgadnianie prac Okręgowych Komisyj oraz wszystkich instytucyj o pokrewnym zakresie działania i współpraca z Instytutem Pamięci Narodowej przy Prezydium Rady Ministrów,

c) ogłaszanie materiałów i wyników badań dotyczących zbrodni niemieckich i rozpowszechnianie ich w kraju i za granicą oraz udostępnianie materiałów pokrewnym instytucjom zagranicznym.

Art. 4. Główna Komisja i Okręgowe Komisje oraz delegowane przez nie organy mają prawo prowadzenia dochodzeń oraz badania świadków i stosują odpowiednie przepisy kodeksu postępowania karnego. Przy wykonywaniu tych czynności korzystają z uprawnień władz sądowych. Czynności podjęte przez członków Głównej Komisji i Okręgowych Komisyj, posiadających kwalifikacje sędziowskie lub prokuratorskie, mają moc czynności sądowych, a protokóły — moc protokółów sądowych.

Art. 5. Organy bezpieczeństwa publicznego i milicji oraz administracji państwowej i samorządowej obowiązane są do wykonywania zleceń, wydanych we właściwym zakresie działania przez Główną Komisję, Okręgowe Komisje i ich organy.

Art. 6. Wszystkie instytucje i osoby prywatne obowiązane są do przekazania Głównej Komisji względnie Okręgowym Komisjom posiadanych przez nie materiałów, dotyczących zbrodni niemieckich.

Art. 7. Członkowie Głównej Komisji przy wykonywaniu czynności urzędowych mają prawo do bezpłatnego korzystania z państwowych i samorządowych środków przewozowych na terenie całego Państwa.

Art. 8. Organizację Głównej Komisji i Okręgowych Komisyj określa statut zatwierdzony przez Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrami: Informacji i Propagandy, Spraw Zagranicznych oraz Bezpieczeństwa Publicznego.

Art. 9. Budżet Głównej Komisji i Okręgowych Komisyj wchodzi jako dział odrębny do budżetu Ministerstwa Sprawiedliwości.

Art. 10. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Sprawiedliwości w porozumieniu z zainteresowanymi Ministrami.

Art. 11. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
(—) Bolesław Bierut
Prezes Rady Ministrów:
(—) Edward Osóbka-Morawski
Minister Sprawiedliwości:
(—) Henryk Świątkowski

3.

DEKRET

z dnia 13 listopada 1945 r.

o zasiłkach i pomocy dla wdów i sierot po ofiarach wrogów demokratycznego ustroju Polski.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 294 z dnia 27 listopada 1945 r.)

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Prawo do zasiłków i pomocy na podstawie niniejszego dekretu służy wdowom i sierotom pozostałym po osobach, które poniosły śmierć z rąk wrogów demokratycznego ustroju Państwa Polskiego w związku z ich wystąpieniami terorystycznymi, skierowanymi przeciwko poszczególnym grupom obywateli.

Art. 2. Za osoby, uprawnione do zasiłków i pomocy (art. 1), uważa się:

a) wdowę, bez względu na to, czy związek małżeński zawarty był w formie prawem przepisanej;

b) dzieci ślubne, uprawnione, przysposobione oraz nieślubne i pasierbów do 18 roku życia, a jeżeli kształcą się w szkołach średnich, wyższych lub zawodowych — do 25 roku życia.

Art. 3. Wyłączone są od korzystania z uprawnień, objętych niniejszym dekretem, osoby skazane prawomocnie po dniu 22 lipca 1944 r. na karę dodatkową utraty praw publicznych lub obywatelskich praw honorowych.

Art. 4. Osobom, wymienionym w art. 2 lit. a); służy prawo do zasiłków w wysokości 60% uposażenia urzędnika państwowego X grupy uposażenia.

Osobom, wymienionym w art. 2 lit. b), służy prawo do zasiłków w wysokości 40% uposażenia urzędnika państwowego X grupy uposażenia.

Łączna kwota zasiłków, przypadających osobom pozostałym po poszczególnej ofierze wrogów ustroju demokratycznego Państwa Polskiego (art. 1), nie może przekraczać 150% uposażenia urzędnika państwowego X grupy uposażenia.

Art. 5. Jeżeli osoba, uprawniona do zasiłków (art. 1), ma lub uzyska środki zapewniające jej egzystencję, prawo do zasiłków ulega zawieszeniu na czas posiadania tych środków. Kwoty, nienależnie pobrane tytułem zasiłków, podlegają zwrotowi bez względu na to, czy miało miejsce świadome wprowadzenie władzy w błąd.

Art. 6. Zasiłki pobierane na zasadzie niniejszego dekretu są wolne od podatków i nie podlegają zajęciu w drodze egzekucji, z wyjątkiem ustawowych roszczeń alimentacyjnych na rzecz wstępnych i zstępnych.

Art. 7. Wdowy i sieroty po ofiarach wrogów demokratycznego ustroju Państwa Polskiego (art. 1) korzystają z następujących pomocy:

a) otrzymują zaopatrzenie żywnościowe według norm, przewidzianych dla członków rodzin urzędników państwowych,

b) przy równych kwalifikacjach służy im prawo pierwszeństwa w przyjmowaniu do pracy, w otrzymywaniu przydziałów mieszkaniowych, stypendiów, w przyjmowaniu do zakładów naukowych, burs i zakładów leczniczych po korzystających z pierwszeństwa osobach, pozostałych po uczestnikach ruchu podziemnego i partyzanckiego,

c) otrzymują bezpłatną pomoc lekarską na koszt Państwa w ubezpieczalniach społecznych oraz w państwowych i samorządowych zakładach leczniczych,

d) przy osiedlaniu na ziemiach zachodnich korzystają z wszelkich ulg i udogodnień, jakie służą rodzinom żołnierzy Wojska Polskiego.

Art. 8. Prawo do zaopatrywania i zasiłków w zakresie przewidzianym w niniejszym dekrecie ustalają komisje kwalifikacyjne, powołane na podstawie art. 8 i 10 ustawy z dnia 23 lipca 1945 r. o zasiłkach i pomocy dla osób pozostałych po uczestnikach ruchu podziemnego i partyzanckiego, poległych w walce o wyzwolenie Polski spod najazdu hitlerowskiego (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 180) i w trybie tamże przewidzianym.

Art. 9. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrami: Administracji Publicznej, Bezpieczeństwa Publicznego, Skarbu, Zdrowia, Oświaty, Przemysłu oraz Aprowizacji i Handlu.

Art. 10. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
(—) Bolesław Bierut
Prezes Rady Ministrów:
(—) Edward Osóbka-Morawski
w/z. Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) Feliks Mantel
w/z. Minister Administracji Publicznej:
(—) Aleksander Żaruk-Michalski
Minister Bezpieczeństwa Publicznego:
(—) Stanisław Radkiewicz
Minister Skarbu:
(—) Konstanty Dąbrowski
Minister Zdrowia:
(—) Franciszek Litwin
w/z. Minister Oświaty:
(—) Bronisław Biedowicz
Minister Przemysłu:
(—) Hilary Minc
Minister Aprowizacji i Handlu:
(—) Jerzy Sztachelski

4.
ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH

z dnia 29 września 1945 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Administracji Publicznej, Skarbu, Sprawiedliwości, Żeglugi i Handlu Zagranicznego oraz Pracy i Opieki Społecznej o zmianie rozporządzenia z dnia 6 września 1937 r. o opłatach konsularnych.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 51 poz. 296 z dnia 27 listopada 1945 r.)

Na podstawie art. 25 ustawy z dnia 11 listopada 1924 r. o organizacji konsulatów i o czynnościach konsulów (Dz. U. R. P. Nr 103 poz. 944) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 6 września 1937 r. o opłatach konsularnych (Dz. U. R. P. Nr 70 poz. 520) wprowadza się zmiany następujące:

1) w § 3 lit. a) skreśla się wyrazy „oraz Skarb Śląski";

2) § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. (1) Opłaty konsularne ustalone w załączonej taryfie w złotych oraz zwrot wydatków rzeczywistych pobiera się w walucie państwa, w którym znajduje się siedziba urzędu konsularnego, wymierzającego opłatę.

(2) Strona nie przebywająca ani na obszarze Państwa Polskiego, ani państwa, w którym znajduje się siedziba urzędu konsularnego, który wymierzył opłatę, uiszcza ją w walucie tego państwa, w którym urząd konsularny pobiera od niej opłatę na zlecenie urzędu wymierzającego.

(3) Minister Spraw Zagranicznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu, a w zakresie dotyczącym żeglugi i handlu zagranicznego także w porozumieniu z Ministrem Żeglugi i Handlu Zagranicznego, określi wysokość opłat konsularnych w walucie poszczególnego kraju według jej realnej wartości, przy czym zachowany będzie wewnętrzny stosunek tych opłat według stawek złotowych";

3) § 20 skreśla się;

4) opłaty ustalone w taryfie opłat konsularnych, stanowiącej załącznik do rozporządzenia Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 6 września 1937 r., podwyższa się sześciokrotnie;

5) w uwagach do poz. 2 i 3 tejże taryfy skreśla się pkt 8 oraz w uwagach do poz. 16 w pkt. 3 A skreśla się wyrazy „lub W. M. Gdańska".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

w/z Minister Spraw Zagranicznych:
Zygmunt Modzelewski
Minister Administracji Publicznej:
Władysław Kiernik
Minister Skarbu:
(—) Konstanty Dąbrowski
Minister Sprawiedliwości:
Henryk Świątkowski
Minister Żeglugi i Handlu Zagranicznego:
Stefan Jędrychowski
w/z Minister Pracy i Opieki Społecznej:
Edmund Giebartowski

5.
ZARZĄDZENIE
MINISTRA APROWIZACJI I HANDLU

z dnia 2 listopada 1945 r.

w sprawie zakazu handlu artykułami UNRRA.

(Przedruk z Dz. Świadczeń Rzecz. Nr 24, poz. 75 z dnia 28 listopada 1945 r.)

Na podstawie art. 32, 48 i 49 ustawy z dnia 30 marca 1939 r. o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 200) zarządza się co następuje:

§ 1. Towary, przywożone do Polski w ramach umów z U. N. R. R. A., przeznaczone dla reglamentowanego zaopatrzenia ludności pracującej nierolniczej (żywność, odzież), podlegają przepisom wyżej powołanej ustawy o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych.

§ 2. Powyższe towary są zajęte na rzecz Państwa dla celów świadczeń rzeczowych ze skutkami, przewidzianymi w art. 48 ust. 3 ustawy z dnia 30 marca 1939 r. o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych, t. j. nie mogą być w szczególności przedmiotem wolnego obrotu handlowego.

§ 3. Za wprowadzenie do wolnego obrotu handlowego uważa się: zaoferowanie towaru osobom i przez osoby trudniące się handlem, wystawianie towarów w miejscach sprzedaży, jako to w sklepach, kioskach, na halach, w restauracjach, targowiskach itp.

§ 4. Towary U.N.R.R.A. mogą się znajdować tylko w tych przedsiębiorstwach, które na zlecenie Ministerstwa Aprowizacji i Handlu dokonywują czynności rozdzielczych w zaopatrzeniu kartkowym. Na posiadanie artykułu U.N.R.R.A. przedsiębiorstwa te winny mieć odpowiednie dokumenty, wskazujące na źródło pochodzenia. Dokumenty te na żądanie winny być okazane organom kontrolującym.

§ 5. Kto narusza przepisy niniejszego zarządzenia, podlega karze z mocy art. 92 ustawy z dnia 30 marca 1939 r. o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 200).

§ 6. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Aprowizacji i Handlu:
(—) Jerzy Sztachelski

6.
UCHWAŁA
RADY MINISTRÓW

z dnia 24 sierpnia 1945 r.

o połączeniu spółdzielni.

(Przedruk z Monitora Polskiego Nr 51, poz. 116 z dnia 10 grudnia 1945 r.)

Na podstawie art. 115a ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 55, poz. 495) w brzmieniu dekretu z dnia 24 sierpnia 1945 r. o zmianie ustawy o spółdzielniach (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 205) Rada Ministrów postanawia co następuje:

1. Łączy się niżej wymienione spółdzielcze centralne i związki gospodarcze:

1. „Społem" Związek Gospodarczy Spółdzielni R. P. w Warszawie.

2. „Społem" Związek Spółdzielni Spożywców R. P. w Warszawie.

3. Związek Gospodarczy Spółdzielni Rolniczo-Handlowych w Warszawie.
4. Związek Spółdzielni Mleczarskich i Jajczarskich w Warszawie,
5. Związek Gospodarczy Spółdzielni Mleczarskich w Poznaniu,
6. Związek Handlowy Spółdzielni, Składnic i Kółek Rolniczych w Krakowie.
7. Syndykat Spółdzielni Rolniczych w Krakowie.
8. Małopolski Związek Mleczarski w Krakowie.
9. Piotrkowsko-Opoczyński Związek Spółdzielni w Piotrkowie.

II. Spółdzielnią przejmującą dla łączących się spółdzielni wymienionych w pkt. 1 jest „Społem" Związek Gospodarczy Spółdzielni R. P.

III. Podstawą połączenia wymienionych w niniejszej uchwale spółdzielni jest statut „Społem" Związku Gospodarczego Spółdzielni R. P.

IV. Podstawę rachunkową połączenia stanowią bilanse łączących się z mocy niniejszej uchwały spółdzielni, sporządzone na dzień 31 marca 1945 r.

V. Do połączenia ustanowionego niniejszą uchwałą stosuje się nadto odpowiednio przepisy art. 110, 111, 112, 113, 114, 115 Ustawy o Spółdzielniach.

Majątek łączących się spółdzielni, który w czasie okupacji pozostawał pod zarządem organów władz niemieckich, przechodzi na spółdzielnię przejmującą w trybie przewidzianym przez obowiązujące przepisy prawa.

VI. Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

Prezes Rady Ministrów:
(—) Edward Osóbka-Morawski

7.
UCHWAŁA
RADY MINISTRÓW
z dnia 24 sierpnia 1945 r.
o połączeniu spółdzielczych związków rewizyjnych.

(Przedruk z Monitora Polskiego Nr 51, poz. 117 z dnia 10 grudnia 1945 r.)

Na podstawie art. 70a Ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 55, poz. 495) w brzmieniu dekretu z dnia 24 sierpnia 1945 r., o zmianie ustawy o spółdzielniach (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 205) Rada Ministrów postanawia co następuje:

I. Łączy się w jeden Spółdzielczy Związek Rewizyjny p. n. „Związek Rewizyjny Spółdzielni R. P. w Warszawie" następujące związki:
1. Związek Spółdzielni Rolniczych i Zarobkowo-Gospodarczych R. P. w Warszawie.
2. Związek Spółdzielń i Zrzeszeń Pracowniczych R. P. w Warszawie.

2. Do zakresu działania ustanowionego z mocy niniejszej uchwały „Związku Rewizyjnego Spółdzielni R. P. w Warszawie" należą również kompetencje Wydziału Lustracyjnego i Społeczno-Wychowawczego „Społem" Związku Spółdzielni Spożywców R. P. w Warszawie.

III. Związkowi Rewizyjnemu Spółdzielni R. P. w Warszawie" nadaje się załączony do niniejszej uchwały statut Związku Rewizyjnego Spółdzielni R. R.*).

IV. „Związkowi Rewizyjnemu Spółdzielni R. P. w Warszawie" przyznaje się wyłączne prawo dokonywania rewizji spółdzielni na całym obszarze Państwa. Powyższe nie ogranicza przewidzianych odnośnymi postanowieniami uprawnień właściwych władz państwowych do wykonywania kontroli w spółdzielniach w zakresie obrotu towarami przydzielonymi przez organizacje państwowe oraz dysponowania kredytami, udzielonymi przez banki państwowe. Kontrola ta powinna być dokonywana w porozumieniu z Państwową Radą Spółdzielczą.

V. Członkowie spółdzielczych central i związków gospodarczych, połączonych z mocy uchwały Rady Ministrów z dnia 24 sierpnia 1945 r. oraz członkowie połączonych z mocy niniejszej uchwały Związków rewizyjnych (pkt. 1) stają się członkami „Związku Rewizyjnego Spółdzielni R. P. w Warszawie".

VI. Do połączenia związków wymienionych w pkt. 1 w „Związek Rewizyjny Spółdzielni R. P. w Warszawie" stosuje się odpowiednio przepisy art. 113 i 115 Ustawy o Spółdzielniach.

VII. Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

Prezes Rady Ministrów:
(—) Edward Osóbka-Morawski

*) Statut Związku Rewizyjnego Spółdzielni R. P. ogłoszony został w „Monitorze Polskim" nr 51.

8.
UCHWAŁA
RADY MINISTRÓW
z dnia 18 października 1945 r.

(Przedruk z Monitora Polskiego nr 52 poz. 118 z dnia 12 grudnia 1945 r.)

Rada Ministrów postanawia zreasumować uchwałę z dnia 12 września 1945 r. i pozostawić Departament Dróg Wodnych Śródlądowych w Ministerstwie Komunikacji.

Prezes Rady Ministrów:
(—) Edward Osóbka-Morawski

9.
UCHWAŁA
RADY MINISTRÓW
z dnia 15 listopada 1945 r.
w sprawie utworzenia Nadzwyczajnej Komisji dla spraw kolejowych.

(Przedruk z Monitora Polskiego Nr 52, poz. 119 z dnia 12 grudnia 1945 r.)

1. Celem usprawnienia komunikacji kolejowej powołuje się Nadzwyczajną Komisję dla spraw kolejowych.

2. W skład Nadzwyczajnej Komisji wchodzą: Przewodniczący Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów jako Przewodniczący, Prezes Centralnego Urzędu Planowania, jako Zastępca Przewodniczącego, Minister Komunikacji, przedstawiciel Ministra Komunikacji, przedstawiciel Ministra Bezpieczeństwa Publicznego oraz dwaj delegaci Z. Z. K.

3. Nadzwyczajna Komisja jest uprawniona do wydawania zarządzeń potrzebnych celem usprawnienia komunikacji, w pierwszym rzędzie w zakresie:
a) wykonywania planów przewozowych,
b) spraw zużycia węgla na P. K. P.,
c) wykonania zobowiązań innych resortów względem P. K. P.,
d) spraw zaopatrzenia kolejarzy,
e) stanu ilościowego pracowników P. K. P.,
f) bezpieczeństwa ruchu kolejowego,
g) pociągnięcia do odpowiedzialności winnych niesprawnego funkcjonowania kolei.

4. W wypadkach nagłych uprawnienia powyższe przysługują Przewodniczącemu Nadzwyczajnej Komisji, względnie, jego zastępcy. Nadzwyczajna Komisja winna zawiadomić zainteresowanego Ministra o każdym zarządzeniu, wchodzącym w zakres jego kompetencji.

5. Postanowienia Nadzwyczajnej Komisji w kwestiach wymienionych w punkcie 3 c powzięte w obecności zainteresowanego Ministra winny być przedstawione na najbliższym posiedzeniu Komitetu Ekonomicznego, a do czasu powzięcia uchwały w tym przedmiocie przez Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów mają moc uchwały, powziętej przez Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów.

6. Nadzwyczajna Komisja powoła na terenach Dyrekcyj Kolejowych Specjalne Komisje Dyrekcyjne, określając zakres ich praw, obowiązków oraz ich skład. Nadzwyczajna Komisja może ponadto ustanowić swoich delegatów w poszczególnych dyrekcjach i działach P. K. P.

7. Na pokrycie wydatków związanych z działalnością Nadzwyczajnej Komisji Minister Skarbu w ramach budżetu Ministerstwa Kolei otworzy kredyt specjalny w wysokości 3 milionów złotych.

8. Z funduszów Ministerstwa Przemysłu przekazuje się do dyspozycji Nadzwyczajnej Komisji kwotę siedmiu milionów złotych z sum przeznaczonych na pokrycie premii za wykonanie planu węglowego za trzecią dekadę października i pierwszą dekadę listopada 1945 roku, na nagrody dla tych kolejarzy, którzy odznaczyli się szczególnie wydajną pracą.

9. Nadzwyczajną Komisję powołuje się na okres trzymiesięczny. Termin ten może być skrócony lub przedłużony przez Radę Ministrów na wniosek Nadzwyczajnej Komisji.

Prezez Rady Ministrów:
(—) Edward Osóbka-Morawski

10.

ZARZĄDZENIE WOJEWODY ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO

z dnia 17 grudnia 1945 r. Nr. Wojsk. II.-4795.

w przedmiocie ustalenia stawek za osobiste świadczenia wojenne.

Na zasadzie § 29 rozporządzenia Ministrów: Spraw Wewnętrznych, Spraw Wojskowych, Opieki Społecznej oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 27 stycznia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 152) o osobistych świadczeniach wojennych ustanawiam następujące wynagrodzenia za wykonywanie osobistych świadczeń wojennych na rzecz władz rządowych lub samorządowych, za:

1. jeden dzień pracy — dniówka . . . . 5,— zł
2. „ „ „ — „ poza miejscem zamieszk. 6,— zł
3. za użycie przez pracownika własnych narzędzi, dodatek . . . . 1,— zł
4. dzień pracy zaprzęgu jednokonnego . . . . . . 20,— zł
5. „ „ „ dwukonnego . . . . . . 30,— zł
6. „ „ „ jednokonnego poza miejscem zamieszkania . . . . 25,— zł
7. dzień pracy zaprzęgu dwukonnego poza miejscem zamieszkania . . . . 35,— zł

Ad pkt. 4, 5, 6 i 7) wlicza się również stawkę za dzień pracy woźnicy wzgl. właściciela pojazdu.

Wojewoda:
w/z. (—) Pułk. *Ziętek*, Wicewojewoda

11.

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Nr PO. Op. 113/49/45 Katowice, 28 XI. 1945.

OKÓLNIK Nr 292/45

w sprawie kwalifikacji Kierowników Zakładów Opiekuńczych.

Zadaniem Zakładów Opiekuńczo-Wychowawczych jest materialna i moralna opieka nad dziećmi i młodzieżą opuszczoną, celem za tym ostatecznym jest wypuszczanie w świat młodzieży pełnowartościowej zdolnej do samodzielnego życia zarobkowego.

W szczególności wychowankowie Zakładów Opiekuńczo-Wychowawczych powinni mieć ukończoną siedmio klasową szkołę powszechną oraz pełne wyszkolenie zawodowe, być ogólnie rozwinięci pod względem umysłowym, fizycznym i moralnym oraz zdawać sobie sprawę ze swego przyszłego stanowiska społeczno-obywatelskiego w państwie.

W celu osiągnięcia w pełni wyżej wym. rezultatów wychowawczych zachodzi warunek doboru odpowiednich sił kierowniczych i personelu wychowawczego.

Dlatego na podstawie rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 10 października 1927 r. o kwalifikacjach kierowników zakładów opiekuńczych (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr 100 poz. 866 i z 1936 r. Nr 7 poz. 61), zarządzam co następuje:

Kierownikiem zakładu opiekuńczego może być tylko osoba narodowości polskiej bez różnicy płci, mająca ukończonych 25 lat i mogąca się wykazać conajmniej dwuletnią pracą w dziedzinie opieki społecznej bądź też dwuletnią pracą w charakterze wychowawcy, higienisty w zakładzie opiekuńczym.

Kierownik zakładu opiekuńczego powinien posiadać ogólne wykształcenie conajmniej w zakresie 7-mio klasowej szkoły powszechnej i fachowej w zależności od typu zakładu, którym kieruje a mianowicie:

1) dla niemowląt powinien posiadać wykształcenie lekarskie, o ile w składzie personelu nie jest przewidziany lekarz zakładowy;
2) dla dzieci w wieku przedszkolnym powinien posiadać wykształcenie seminaryjne dla wychowanków przedszkolnych;
3) dla dzieci i młodzieży w wieku szkolnym powinien posiadać wykształcenie ogólne w zakresie najwyższego typu szkoły do jakiej uczęszczają wychowankowie zakładu, oraz fachowe dla wychowanków internatowych;
4) dla dzieci w wieku przedszkolnym i szkolnym powinien posiadać wykształcenie ogólne określone w punkcie 3), przy czym w składzie personelu winni znajdować się specjaliści, których kwalifikacje określa punkt 2);
5) dla dzieci niedorozwiniętych, trudnych do prowadzenia, głuchoniemych, niewidomych itp. powinien posiadać wykształcenie pedagogiczne specjalne;
6) dla nieuleczalnie chorych lub upośledzonych umysłowo, potrzebujących opieki lekarskiej powinien posiadać wykształcenie lekarskie o ile w składzie personelu nie jest przewidziany lekarz.

Pod żadnym warunkiem nie może być kierownikiem zakładu osoba, jak:

1) pozbawiona z mocy orzeczenia sądowego władzy ojcowskiej wzgl. rodzicielskiej;
2) ograniczona w korzystaniu praw na mocy prawomocnego wyroku sądowego;
3) skazana prawomocnym wyrokiem sądowym za przestępstwo przeciw moralności publicznej i natury politycznej;
4) chora, której choroba zagraża otoczeniu zarażeniem lub też na otoczenie ujemnie oddziaływa.

W myśl powyższego zechcą Obywatele Starostowie i Prezydenci miast wydzielonych dopilnować, aby została zaprowadzona dokładna ewidencja kierowników zakładów opiekuńczych, odpowiednio uzupełniana i sprawdzana. Kierownicy zakładów zobowiązani są również do przedłożenia tut. Urzędowi odpisów świadectw z odbytych studiów oraz praktyki w terminie do dnia 31. XII. 1945 r. Ewidencja ta da władzom nadzorczym niezbędny materiał do wydawania zarządzeń dla dalszego porządkowania stosunków w dziedzinie opieki zakładowej, oraz materiał podstawowy do przyszłych prac naukowych.

O poczynionych zarządzeniach należy przesłać tut. Urzędowi (Wydziałowi Opieki Społecznej) sprawozdanie w terminie do dnia 31. XII. 1945 r.

Wojewoda:
w/z. (—) Płk. *Ziętek*, Wicewojewoda

12.

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Nr. Sm. II. 28/101. Katowice, dnia 16 grudnia 1945 r.

OKÓLNIK Nr 300/45

w sprawie stypendium dla uczniów Państw. Wyższej Szkoły Gospodarstwa Wiejskiego w Cieszynie.

Do Ob. Ob. Starostów Powiatowych Województwa Śląsko-Dąbrowskiego.

Państwowa Wyższa Szkoła Gospodarstwa Wiejskiego w Cieszynie przy ul. Sienkiewicza 27/29 reorganizuje się obecnie jako uczelnia wyższa, stopnia inżynierskiego, nadająca swoim absolwentom stopień naukowy „inżyniera rolnika". Szkoła Cieszyńska ma tradycję dawną i dobrą, wyszedł z niej duży zastęp synów chłopskich, którzy dzisiaj na różnych stanowiskach, często bardzo odpowiedzialnych, przynoszą nietylko chlubę swej uczelni, ale nie zatracili stałego kontaktu ze swoją rodzinną wsią, pracując z zaparciem i wytrwałością chłopską nad podźwignięciem wsi polskiej na wyższy poziom kulturalny i gospodarczy.

Pamiętając o tym, że synowie chłopscy byli najbardziej cennym materiałem uczniowskim szkoły cieszyńskiej, należałoby starać się, by mury tej uczelni o roz-

szerzonym dzisiaj ustroju, objęły poważniejszy zastęp młodzieży chłopskiej uzdolnionej do studiów wyższych.

Kładę szczególniejszy nacisk na to, by do tej uczelni mogła dostać się młodzież chłopska, biedna, która dotychczas nie miała środków materialnych na opłacenie kosztów nauki i utrzymania. Praktycznie można to zrealizować, gdyby wszystkie Gminne Rady Narodowe w porozumieniu ze Związkami Samopomocy Chłopskiej i Związkami Młodzieży Wiejskiej wybrały z każdej gminy zdolnego a biednego młodzieńca i dziewczynę a udzielając im stypendium na koszty nauki, skierowały ich do uczelni cieszyńskiej, powołując się na mój okólnik.

Obywatele Starostowie podejmą inicjatywę i złożą mi z powyższej akcji sprawozdanie, podając do dnia 15 stycznia 1946 r. nazwisko i imię skierowanych osób, ich wiek, wielkość gospodarstwa, z którego pochodzą, nazwę gminy i wysokość przyznanego zasiłku.

Dla informacji podaję, że w roku 1945/46 uczelnia cieszyńska otwiera wydziały: 1. rolniczy, 2. mleczarsko-serowarski, 3. nauczycielsko-instruktorski. Kandydaci zgłaszający się do wpisów, mają zasadniczo wykazać się ukończeniem liceum ogólno-kształcącego wzgl. zawodowego. Ze względu na szkody, jakie poniosła młodzież w okresie okupacji, szkoła obniża obecnie cenzus przyjmowania i dopuszcza do studiów kandydatów, którzy wykażą przy egzaminie wstępnym, że drogą samokształcenia nabyli potrzebne wiadomości, ponadto posiadają dłuższą praktykę gospodarczą. Kandydaci, którzy nie mają wystarczającego przygotowania, będą mogli być przyjęci na kursy wstępne t. zw. zerowe, organizowane przy każdym wydziale. Przy szkole istnieje internat, który ułatwia młodzieży naukę i utrzymanie w Cieszynie. Szkoła ma charakter koedukacyjny. Wszelkich bliższych wyjaśnień udziela Sekretariat szkoły.

Proszę Ob. Ob. Starostów, by zwrócili szczególną uwagę na intencje moje podane w niniejszym okólniku i przyczynili się do realizowania hasła wyższego kształcenia młodzieży chłopskiej i robotniczej na terenie Śląska.

Wojewoda:
w/z. (—) Płk. *Ziętek*, Wicewojewoda

13.

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
L. dz. Og. 42/d/2/45. Katowice, dnia 4. 12. 1945 r.

w sprawie trybu postępowania przy załatwianiu spraw urzędowych z zagranicą.

Ob. Naczelnicy Wydziałów Urzędu Wojewódzkiego, Insp. Szkód Wojennych, Insp. Straży Pożarnej, Ob. Starostowie Powiatowi i Grodzcy, Ob. Prezydenci miast wydzielonych.

Z uwagi na to, że stosunki urzędowe z zagranicą wymagają jednolitej linii wytycznej i ustalonego z góry trybu postępowania, Prezes Rady Ministrów okólnikiem Nr 61 z dnia 20. X. 45 Nr BUA-I-b/11 ustalił następujący tryb postępowania przy załatwianiu spraw urzędowych z zagranicą:

Jedynym organem Państwa powołanym do utrzymywania stosunków urzędowych z zagranicą jest Ministerstwo Spraw Zagranicznych, które powołane jest nietylko do prowadzenia polityki zagranicznej w ścisłym słowa tego znaczeniu, lecz w ogóle do regulowania wszystkich stosunków Państwa lub społeczeństwa polskiego z obcym Państwem lub społeczeństwem.

Wobec tego:
wysyłanie delegacji na kongresy i konferencje międzynarodowe,
dokonywanie transakcji handlowych i finansowych,
nawiązywanie stosunków ze specjalnymi organizacjami międzynarodowymi o charakterze technicznym,
udział delegatów polskich w pracach tych organizacji, wzywanie emigrantów i uchodźców do powrotu z zagranicy, wysyłanie odezw i pozdrowień dla różnych zjazdów międzynarodowych,
w ogóle wszelkie wystąpienia urzędowe lub półurzędowe na terenie zagranicznym —
powinny być załatwiane przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych.

Nie podlegają temu zarządzeniu porozumienia czysto techniczne, zawierane przez poszczególne dyrekcje kolejowe, pocztowe lub pograniczne urzędy celne z podobnymi urzędami państw sąsiadujących z Polską i ograniczone do małego ruchu granicznego.

W związku z powyższym zarządzam:

1. w razie bezpośredniego zwrócenia się przedstawiciela dyplomatycznego państwa obcego o informacje lub z żądaniami załatwienia jakiejś sprawy, nie należy załatwiać w swoim zakresie działania spraw tych merytorycznie lecz niezwłocznie komunikować o tym Wydziałowi Ogólnemu Urzędu Wojewódzkiego, który zwróci się do Ministerstwa Spraw Zagranicznych o nadanie sprawie właściwego biegu,
2. nie należy zwracać się bezpośrednio do obcych przedstawicielstw dyplomatycznych lecz tylko za pośrednictwem Ministerstwa Spraw Zagranicznych w drodze służbowej przez Wydział Ogólny Urzędu Wojewódzkiego,
3. powyższe zarządzenie nie dotyczy obcych urzędów konsularnych, z którymi wolno komunikować się bezpośrednio.

Przy tej sposobności zawiadamiam, że przedstawiciele dyplomatyczni państw obcych jak również personel dyplomatyczny i kancelaryjny przedstawicielstwa oraz członkowie ich rodzin korzystają z prawa zakrajowości w granicach przewidzianych ustawami, w szczególności nie podlegają w zasadzie orzecznictwu polskich sądów karnych, przeciw nim nie są dopuszczalne akcje działania Bezpieczeństwa Publicznego lub Milicji Obywatelskiej, a rewizje w ich biurach lub mieszkaniach są dopuszczalne tylko za zgodą właściwego przedstawiciela dyplomatycznego.

W razie popełnienia przestępstwa przez osobę korzystającą z prawa zakrajowości — właściwa władza obowiązana jest niezwłocznie donieść o tym w drodze służbowej Ministerstwu Spraw Zagranicznych bez wszczynania na własną rękę jakiejkolwiek akcji przeciwko takiej osobie.

Zechcą Obywatele ściśle przestrzegać postanowień powyższego zarządzenia.

Wojewoda:
w/z. (—) Płk. *Ziętek*, Wicewojewoda

14.

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
— Wydział Samorządowy —
Nr. Sm. III. 3/1. Katowice, dnia 5 grudnia 1945 r.

w sprawie zaopatrzenia szkół powszechnych w opał.

Do Ob. Starostów jako Przewodniczących Wydziałów Powiatowych oraz Prezydentów miast wydzielonych.

Nie wszystkie związki samorządowe zaopatrzyły do tej pory szkoły powszechne w opał, tłumacząc się brakiem na ten cel funduszów. Niektóre związki samorządowe zwróciły się do tutejszego Urzędu Wojewódzkiego o przyznanie specjalnej na ten cel subwencji.

Ministerstwo znając trudny stan finansów komunalnych zakomunikowało, że związki samorządowe nie mogą liczyć na większe subwencje i muszą oprzeć gospodarkę na własnych dochodach, czemu Urząd Wojewódzki dał wyraz w tut. okólniku Nr 268/45 z dnia 9. 11. 1945 r. znak: Sm. III. 6/45 w sprawie uaktywnienia gospodarki komunalnej i budżetów związków samorządu terytorialnego na rok 1945/46.

Na zasadzie ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 143) ciąży obowiązek zaopatrzenia szkół powszechnych w opał na poszczególnych związkach samorządowych.

Powyższy obowiązek winien być wykonany jako niecierpiący zwłoki i jaknajskrupulatniej, choćby z pewnym uszczerbkiem dla innych mniej pilnych wydatków.

Za Wojewodę:
(—) Dr *Karczewski*, Naczelnik. Wydz. Samorząd.

15.

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
— Wydział Zdrowia —

Nr. Z. 4a/73. Katowice, dnia 6 grudnia 1945 r.

w sprawie obsadzenia i zatwierdzenia stanowisk dyrektorów i ordynatorów szpitali.

Ob. Ob. Starostowie Powiatowi i Grodzcy, Prezydenci Miast Wydzielonych, Śląska Okręgowa Izba Lekarska, Lekarze Powiatowi, Grodzcy i Miejscy.

Powołując się na rozporządzenie Prezydenta R. R. o zakładach leczniczych z dnia 28. III. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 38), oraz na okólnik Ministerstwa Zdrowia Nr. 1097 z dnia 29. XI. br. i rozporządzenia Wojewody Śląsko-Dąbrowskiego o Komisji Kwalifikacyjnej z dnia 29. IX. br. — Urząd Wojewódzki, Wydział Zdrowia, wyjaśnia, że stanowiska dyrektorów i ordynatorów szpitali na Śląsku winny być obsadzone drogą konkursów. Wobec braku zatwierdzonych statutów szpitalnych na terenie Śląska do czasu nadania tych statutów i określenia sposobu postępowania konkursowego, Komisja Kwalifikacyjna, urzędująca w Wydziale Zdrowia Urzędu Wojewódzkiego, będzie spełniać rolę fachowego Sądu Konkursowego.

1. Komisja kwalifikacyjna jako sąd fachowy orzekać będzie, biorąc pod uwagę opracowane i przyjęte tezy Śląskiej Izby Lekarskiej. Obecnie urzędujący dyrektorzy i ordynatorzy podlegać będą osądzeniu zgodnie z tezami Izby Lekarskiej, poczym nastąpi zatwierdzenie przez Urząd Wojewódzki.
2. Obywatele Starostowie i Prezydenci m. wydzielonych wraz z lekarzami urzędowymi ze swego terenu mają prawo uczestniczenia przy rozpatrywaniu kandydatów na stanowiska dyrektorów i ordynatorów szpitali i głosowania narówni z członkami Komisji Kwalifikacyjnej.
3. Zgłaszających się kandydatów na ogłoszone stanowiska przyjmuje inspektor lecznictwa oraz oddział szpitalnictwa (gmach Urzędu Wojewódzkiego, pokoje nr 312 i 316).
4. Konkursy będą ogłaszane na szpitale rejonami. W pierwszym rzędzie rozpatrzone zostaną kandydatury na stanowiska w szpitalach w Gliwicach, Zabrzu, Bytomiu, Opolu, Nysie, Głuchołazach, Prądniku, Koźlu, Strzelcach, Raciborzu, Kluczborku, Grodkowie i Głąbczycach. Termin składania podań upływa w dniu 30. stycznia 1946 r. Obyw. Starostowie oraz Prezydenci winni podać warunki uposażenia i świadczenia w naturze na podstawie których zawarta zostanie umowa.

W ustalonych terminach kandydaci winni wnieść podania wraz z następującymi dokumentami:

1. życiorys własnoręcznie napisany,
2. zaświadczenie narodowości polskiej,
3. zaświadczenie obywatelstwa polskiego,
4. dyplom lekarski i świadectwo uprawniające do wykonywania praktyki lekarskiej,
5. dowód specjalizacji,
6. dowody odbytych praktyk klinicznych wzgl. zajmowanych stanowisk szpitalnych,
7. dowód lojalności obywatelskiej.

Za Wojewodę:
(—) Dr *Feliks Presser*, p. o. Naczelnika Wydziału

16.

MINISTERSTWO ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ
Nr. III. S. 15871/45.

Warszawa, dnia 18 listopada 1945 r.

w sprawie występowania Wydziału Powiatowego na zewnątrz.

Do Obyw. Wojewodów (wszystkich).

Z uwagi na to, że jeden z Urzędów Wojewódzkich niewłaściwie interpretował art. 14, 17 i 23 dekretu o organizacji i zakresie działania samorządu terytorialnego z dnia 23 listopada 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr. 14, poz. 74), Ministerstwo wyjaśnia co następuje:

Wydział Powiatowy jest ustawowo powołanym organem wykonawczym powiatowej rady narodowej, jest więc między innymi organem zarządzającym i wykonawczym samorządu powiatowego a jako taki posiada własny zakres działania, określony przepisami art. 17 łącznie z art. 23 cytowanego dekretu listopadowego. Z tego względu Wydział Powiatowy może używać własnej pieczęci z godłem państwowym i występować w korespondencji urzędowej we własnym imieniu.

Nie stoi temu na przeszkodzie fakt, że czynności biurowe Wydziału Powiatowego załatwia starostwo, jak na to wskazują przepisy art. 14. łącznie z art. 23 cyt. dekretu. Przy sposobności Ministerstwo zaznacza, że sposób i zakres zespolenia agend biurowych Wydziału Powiatowego z agendami starostwa będzie niebawem wyjaśniony osobnym okólnikiem po uzgodnieniu kwestii między zainteresowanymi czynnikami centralnymi.

Podając powyższe do wiadomości Ministerstwo prosi o wydanie odpowiedniego wyjaśnienia podległym władzom.

Dyrektor Departamentu
(—) *Zalęski*

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
— Wydział Samorządowy —

Nr. Sm. II. 27/6. Katowice, dnia 7 grudnia 1945 r.

w sprawie występowania Wydziału Powiatowego na zewnątrz.

Ob. Ob. Starostom Powiatowym jako Przewodniczącym Wydz. Pow. województwa Śląsko-Dąbrowskiego

przesyła się do wiadomości.

Za Wojewodę:
(—) *Dr. Karczewski*, Naczelnik Wydziału

17.

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBR.
Wydział Ogólny Katowice, 7. XII. 1945.
L. Og. 6/28/45

w sprawie organizacji służby ochrony skarbowej.

Ob. Ob. Starostowie Powiatowi i Prezydenci miast wydzielonych.

W okręgu Izby Skarbowej w Katowicach została zorganizowana i uruchomiona służba Ochrony Skarbowej z Okręgowym Inspektoratem Ochrony Skarbowej na czele i podległymi mu 4 Brygadami Ochrony Skarbowej, a mianowicie w Katowicach, Bielsku, Sosnowcu i Gliwicach. Obecnie w stadium organizacji znajdują się dalsze 4 Brygady Ochrony Skarbowej na terenie Śląska Opolskiego w Opolu, Oleśnie względnie w Lublińcu, Nysie i Raciborzu względnie w Rybniku.

Wyznaczeni do zorganizowania tych Brygad Kierownicy wraz z podległym im personelem znajdują się już w tych miejscowościach celem dokonania poruczonych im zadań organizacyjnych i podjęcia normalnej pracy.

Podstawą prawną działalności i kompetencji Ochrony Skarbowej jest zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 26 sierpnia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 27 poz. 711) oraz rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 23 lutego 1939 r. o organizacji i zakresie działania Izb Skarbowych (Dz. U. R. P. Nr 18 poz. 118). W myśl tych zarządzeń Ochrona Skarbowa została zorganizowana w Okręgowych Inspektoratach oraz bezpośrednio im podległych Brygadach Ochrony Skarbowej.

Do zakresu działania Ochrony Skarbowej między innymi należy zapobieganie, ujawnianie i zwalczanie przestępstw skarbowych, wynikających z naruszenia obowiązujących przepisów o podatkach bezpośrednich, opłatach stemplowych, akcyzach i monopolach, przestępstw dewizowych, oraz przestępstw popełnionych w związku z mieniem porzuconym i opuszczonym.

Pozatym do zakresu działania Ochrony Skarbowej została włączona walka ze spekulacją i lichwą wojenną. (Dekret P. K. W. N. z dnia 25. X. 1945 r. Dz. U. R. P. Nr 9) a istniejący odnośny Wydział walki z lichwą i spekulacją został włączony do Inspektoratu Okręgowego Ochrony Skarbowej.

Na podstawie odnośnych przepisów (Prawo Karno-Skarbowe, Ordynacja Podatkowa, ustawa o uprawnie-

niach organów wykonawczych Władz Skarbowych i innych przepisów) funkcjonariusze Ochrony Skarbowej uprawnieni są do:

1) kontrolowania i przeszukiwania wszelkich zakładów handlowych i przemysłowych;
2) dokonywania rewizji ksiąg i dokumentów handlowych;
3) do prowadzenia śledztwa i dochodzeń w sprawach wyżej wspomnianych, godzących w interes Skarbu Państwa;
4) dokonywania rewizji domowych i osobistych i zajmowania dowodów przestępstw;
5) czynności swe Ochrona Skarbowa ma obowiązek wykonać w każdym wypadku i miejscu, gdzie zachodzi potrzeba.

Na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa Komunikacji z dnia 28. VIII. 1933 r. Nr R. O. IV-170/6 i z dnia 16. XII. 1935 r. (Dz. U. Min. Kom. Nr 46 poz. 246) funkcjonariuszom Ochrony Skarbowej przysługuje prawo wolnego wstępu na wszelkie tereny kolejowe przy wykonywaniu czynności służbowych — za okazaniem legitymacji służbowej lub znaczka legitymacyjnego z napisem Ochrona Skarbowa.

Zawiadamiając o tym, prosi Urząd Wojewódzki o podanie treści niniejszego reskryptu do wiadomości podwładnych urzędów jakoteż o zapewnienie wspomnianym organom ochrony skarbowej potrzebnej pomocy przy organizowaniu placówek służbowych i przy wykonywaniu normalnych czynności służbowych.

Za Wojewodę:
(—) Dr Wierzbiański, Nacz. Wydz. Og.

18.

MINISTERSTWO ADMIN. PUBLICZNEJ
Nr I. O. 17323/45 Warszawa, 21. XI. 1945.

PISMO OKÓLNE

w sprawie przestrzegania przepisów dotyczących reglamentacji dewizowej.

Do Ob. Ob. Wojewodów (wszystkich), Pełnomocników Okręgowych R. P. dla Ziem Odzyskanych, Prezydentów m. st. Warszawy i m. Łodzi.

Na zasadzie pisma Komisji Dewizowej Nr 10/45/AG/ST z dnia 18. IX. 1945 r. w sprawie przestrzegania przepisów dotyczących reglamentacji dewizowej Ministerstwo Administracji Publicznej komunikuje:

Zgodnie z przepisami dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26. IV. 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi w brzmieniu obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 7. XI. 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 86 poz. 584), zmienionego dekretem z dnia 2. IX. 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 87 poz. 549) oraz zgodnie z zarządzeniem Ministra Skarbu L. D. II. 30031/2777/3/45 z dnia 8. VIII. 1945 r. — została z dniem 9. VIII. 1945 r. powołana do życia Komisja Dewizowa, jako organ wykonujący przepisy dewizowe.

We wszystkich sprawach, które w myśl wyżej wymienionych przepisów wymagają pozwolenia, należy się zwracać do Komisji Dewizowej, której biuro mieści się w Warszawie, ul. Nowogrodzka 50—56 (gmach Państwowego Banku Rolnego).

Z uwagi na to, że — jak informuje Komisja Dewizowa niektóre instytucje i urzędy nie przestrzegają przepisów dewizowych, a w szczególności dokonują zakupu zagranicznych środków płatniczych na rynku wewnętrznym, wywożą te środki płatnicze, jak również złoto polskie za granicę, względnie dysponują należnościami zagranicznymi, kompensują je, stawiają do dyspozycji cudzoziemców środki płatnicze, nie posiadając na to odpowiedniego zezwolenia — Ministerstwo Administracji Publicznej prosi o pouczenie podległych organów o wysoce szkodliwych skutkach wyżej opisanej działalności dla państwowej gospodarki pieniężnej, jak i o surowych konsekwencjach karnych, przewidzianych w ustawodawstwie dewizowym.

(—) Mgr Z. Sznek, Dyr. Depart.

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBR.
Wydział Ogólny Katowice, 10. XII. 1945.
L. Dz. Og. 5/d/7/45.

w sprawie przestrzegania przepisów o reglamentacji dewizowej.

Ob. Ob. Starostom powiatowym i Prezydentom miast wydzielonych.
Naczelnikom Wydziałów Urzędu Wojew.

udziela się do wiadomości i uprasza się o zaznajomienie z treścią pisma okólnego Ministerstwa, podwładnych urzędów jakoteż instytucyj.

(—) Dr Wierzbiański, Nacz. Wydz. Og.

19.

MINISTERSTWO
ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH
Departament Weterynarii
Nr. W. 272/2 Warszawa, 27 listopada 1945 r.

w sprawie mięsa przywozowego i uboju potajemnego.

Wobec b. często zdarzających się wypadków dokonywania uboju potajemnego i w następstwie dostarczania tego mięsa, jako mięsa przywozowego, do stacji kontrolnych przy rzeźniach, wyjaśnia się co następuje:

1. za mięso przywozowe w myśl Rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29. I. 1929 r. (Dz. U. R. P. nr 32, poz. 305) o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa uważać należy mięso, pochodzące ze zwierząt poddanych badaniu przed ubojem i po uboju, uznane za zdatne do spożycia bez ograniczeń, a mięso wieprzowe również za wolne od włośni, odpowiednio oznakowane i zaopatrzone świadectwem organu urzędowego badania.
2. Za mięso przywozowe nie należy uważać wwożonego mięsa, jeśli ono nie jest oznakowane lub oznakowane nieprzepisowo i nie jest zaopatrzone świadectwem organu urzędowego badania według wzoru zał. 14 do w. w. Rozporządzenia.
3. Wszelkiego rodzaju mięso wprowadzone w obrót (z wyjątkiem przetworów mięsnych jak wędliny, które powinny być oplombowane) bez względu na to, czy pochodzi ono z uboju miejscowego, czy też z innego obwodu badania, o ile nie jest oznakowane w myśl przepisów §§ 30—37 odbitkami pieczęci według wzoru załącznika Nr 13 do cytowanego wyżej Rozporządzenia, należy uznać jako pochodzące z potajemnego uboju i tymczasowo je zająć.
4. Mięso tymczasowo zajęte z powodów przytoczonych w pkt. 3 należy poddać jak najszybciej urzędowemu badaniu, o ile zostanie uznane za zdatne zabezpieczyć, jeżeli zaś zostanie uznane za mniej wartościowe, warunkowo zdatne lub niezdatne postąpić w myśl przepisów zawartych w § 42—54 Rozporządzenia wyżej wymienionego.
5. Mięso zajęte, które zostało po zbadaniu uznane za zdatne, winno być na podstawie orzeczenia o jego konfiskacie sprzedane z licytacji. W wypadku istnienia obawy, że mięso to może ulec zepsuciu, należy go w myśl art. 34 Rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. III. 1928 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 454 z 1933 r.) sprzedać natychmiast w drodze licytacji.
6. Mięso wprowadzone do obrotu (sprzedawane) w żadnym wypadku nie może być traktowane jako mięso pochodzące z uboju domowego (dla własnego gospodarstwa domowego).
7. Mięso nawet dobrowolnie dostarczone do punktów kontroli mięsa przywozowego, o ile uprzednio nie było zbadane i oznakowane, traktować należy jako mięso pochodzące z uboju potajemnego.
8. Mięso przywozowe (określone pkt 1) sprzedawane przed poddaniem go sprawdzeniu badania, nie posiadające odbitek pieczęci rzeźni danej miejscowości, należy traktować jako mięso pochodzące z uboju potajemnego (Art. 32 w. w. Rozporządzenia Prezydenta R. P.).

Niniejsze wyjaśnienie należy podać wszystkim kierownikom rzeźni i wszystkim organom urzędowego ba-

dania zwierząt rzeźnych i mięsa do wiadomości i stosowania.

Dyrektor Departamentu
(—) *Armiński*

WOJEWÓDZTWO ŚLĄSKO-DĄBROWSKIE
Wydział Weterynarii
L. dz. Wet. III. C/9-2460/45.
Katowice, dnia 10 grudnia 1945 r.

w sprawie mięsa przywozowego i uboju potajemnego.

Dyrektorzy (Kierownicy) rzeźni miejskiej i pryw. (wszyscy),
Starostwa Powiatowe, Powiatowi lek. wet. (wszyscy)

do wiadomości i dopilnowania wykonania i ścisłego przestrzegania przez organy urzędowego badania.

Za Wojewodę:
(—) *Wójcicki Bronisław,* Naczelnik Wydz. Wet.

20.

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Nr Pra I/10 - 223/45. Katowice, 12. XII. 1945.

PISMO OKÓLNE

w sprawie rozciągnięcia ustawodawstwa Państwa Polskiego na ziemie odzyskane.

Ob. Starostowie Powiatowi, i Ob. Prezydenci miast w Województwie Śląsko-Dąbr.

Zwracam uwagę Ob. Ob. Starostów i Prezydentów miast na postanowienie art. 4 dekretu z dnia 13 listopada 1945 r. o zarządzie Ziem Odzyskanych (Dz. U. R. P. Nr 51 poz. 295), w myśl których na te ziemie rozciągnięte zostaje ustawodawstwo obowiązujące na obszarze Sądu Okręgowego w Poznaniu, a w zakresie prawa pracy ustawodawstwo obowiązujące na obszarze górnośląskiej części tut. Województwa.

O powyższym polecam powiadomić wszystkich tamt. pracowników z wezwaniem do stosowania w przyszłości tych przepisów.

Wojewoda:
w/z. (—) Płk. *Ziętek,* Wicewojewoda

21.

MINISTERSTWO ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ
Nr. III. S. 17726/45. Waszawa, dnia 30 listopada 1945 r.

OKÓLNIK Nr 71

w sprawie uiszczenia składek ubezpieczeniowych i opłat na rzecz Funduszu Pracy przez związki komunalne.

Do Obywateli Wojewodów i Prezydentów m. st. Warszawy i m. Łodzi oraz Pełnomocników Rządu R. P. dla Z. O.

Ministerstwo Administracji Publicznej wyjaśnia Obywatelom Wojewodom, że w myśl dekretu z dnia 29 września 1945 r. o uiszczeniu przez pracodawców całości składek na ubezpieczenia społeczne i na Fundusz Pracy (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 240).

1. Związki samorządowe i ich przedsiębiorstwa obowiązane są tak, jak wszyscy pracodawcy, uiszczać całość składek za swych pracowników, o ile w myśl obowiązujących przepisów pracownicy ci podlegają ubezpieczeniom społecznym;

2. Uiszczanie na rzecz Funduszu Pracy opłat w wysokości 2% zarobków, uposażeń i wynagrodzeń, wypłacanych pracownikom obowiązuje tylko te przedsiębiorstwa związków komunalnych, których obroty nie wchodzą w skład zwyczajnych budżetów związków komunalnych.

Jak wyjaśnia okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 12 maja 1933 r. Nr 50 o opłacaniu na rzecz Funduszu Pracy opłaty w wysokości 2% zarobków wypłacanych pracownikom (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr 8, poz. 117), ogólnym budżetem nie są objęte i nie są wydzielone z administracji związku komunalnego tylko te przedsiębiorstwa, które mają odrębną osobowość prawną (np. K. K. O.).

Na zasadzie przeto dekretu z dnia 29 września 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 240) i wyżej powołanego okólnika obecnie opłacają na rzecz Funduszu Pracy opłatę w wysokości 2% zarobków wypłacanych pracownikom, tylko te przedsiębiorstwa, które mają odrębną osobowość prawną (np. K. K. O.).

Ministerstwo prosi Obywateli Wojewodów o podanie powyższego do wiadomości zarządom związkom komunalnych na podległym Obywatelom obszarze.

(—) *Załęski* Dyrektor Departamentu

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
— Wydział Samorządowy —
Nr. Sm. II. 28/115. Katowice, dnia 14 grudnia 1945 r.

w sprawie uiszczenia składek ubezpieczeniowych i opłat na rzecz Funduszu Pracy przez związki samorządowe.

Ob. Ob. Starostom Powiatowym jako Przewodniczącym Wydziałów Powiatowych i Prezydentom miast wydzielonych województwa Śląsko-Dąbrowskiego

przesyła się do wiadomości i stosowania.

Za Wojewodę:
(—) Dr *Karczewski,* Naczelnik Wydz. Samorząd.

22.

MINISTERSTWO ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ
L. dz. III. S. 16773/45. Warszawa, dnia 30 listopada 1945

OKÓLNIK Nr 70

w sprawie podpisywania dokumentów, przez które związek samorządowy zaciąga zobowiązania.

Do Obyw. Wojewodów (wszystkich) i Obyw. Prezydentów Miast m. st. Warszawy i m. Łodzi.

W myśl art. 28 pkt. 4 ustawy z dnia 11. IX. 1944 r. o organizacji i zakresie działania rad narodowych (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 22) zawieranie umów w sprawie zaciągnięcia pożyczki, zbycia, zmiany lub obciążenia majątku nieruchomego należy do kompetencji terenowych rad narodowych.

W związku z tym Związek Komunalny Kas Oszczędności w Warszawie zwrócił się do Ministerstwa Administracji Publicznej z zapytaniem, czy skrypty dłużne i obligi podpisuje w imieniu powiatowego związku samorządowego Starosta, jako przewodniczący wydziału powiatowego wraz z jednym członkiem wydziału powiatowego, czy też przewodniczący prezydium rady narodowej wraz z jednym członkiem prezydium.

Ministerstwo Administracji Publicznej w porozumieniu z Biurem Prezydialnym Krajowej Rady Narodowei wyjaśnia, że zgodnie z postanowieniem art. 60 w związku z art. 46 ust. 6 ustawy z dnia 23. III. 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 294) uprawnionym do podpisywania skryptów dłużnych i obligów imieniem powiatowego związku samorządowego jest starosta powiatowy, jako przewodniczący wydziału powiatowego oraz jeden z członków wydziału powiatowego wybrany przezeń w tym celu zwykłą większością głosów.

W związku z tym przepis art. 28 pkt. 4 cyt. wyżej ustawy z dnia 11. IX. 1944 r. rozumieć należy w ten sposób, że chodzi w nim jedynie o decyzje w sprawie zawarcia umowy, t. j. ustalenie warunków umowy, wysokości zobowiązania, terminów spłaty zobowiązania itp., samo zaś podpisanie aktu prawnego należy do organu wykonawczego pow. Związku Samorządowego.

Dyrektor Departamentu
(—) *Załęski*

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Wydział Samorządowy
Sm. II. 28/27. Katowice, dnia 15 grudnia 1945 r.

w sprawie podpisywania dokumentów, przez które związek samorządowy zaciąga zobowiązania.

Ob. Ob. Starostom Powiatowym jako Przewodniczącym Wydziałów Powiat. i Prezydentom miast wydzielonych województwa Śląsko-Dąbrowskiego.

przesyła się do wiadomości i stosowania.

Za Wojewodę:
(—) Dr *Karczewski,* Naczelnik Wydz. Samorząd.

23.

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBR.
Wydział Budżet.-Gosp. Katowice, 18 XII. 1945
Nr BG. I - 19-d.

w sprawie znaczków urzędowych.

Ob. Ob. Starostowie Powiatowi i Grodzcy oraz Prezydenci. miast wydzielonych.

Organom samorządowym służy na podstawie wyjaśnień Min. Admin. Publicznej z dnia 14. XI. 1945 r. Nr I. O. 18720/45 prawo posługiwania się przy przesyłkach korespondencji urzędowej w poruczonym zakresie działania znaczkami pocztowymi urzędowymi.

W celu przystąpienia do przydziału wyżej wspomnianych znaczków urzędowych, Wydziały Powiatowe oraz Zarządy Miejskie wydzielone przedstawią zapotrzebowanie na znaczki przy równoczesnej wpłacie należnej za znaczki urzędowe kwoty (zwykłe á 0,40 zł, polecone 1,— zł.) na rachunek sum depozytowych w Kasie I Urzedu Skarbowego w Katowicach do dyspozycji Urzędu Wojewódzkiego Śląsko-Dąbr., Wydział Budżetowo-Gospodarczy.

Zapotrzebowanie należy każdorazowo przesłać Urzędowi Wojew. — Wydz. Budż.-Gospod., kwartalnie i to do 10 każdego miesiącą ostatniego w kwartale; odbiór natomiast nastąpić powinien do 10. każdego pierwszego miesiąca w kwartale.

Urząd Wojewódzki zwraca szczególną uwagę na racjonalną gospodarkę znaczkami pocztowymi do urzędowych przesyłek listowych, w celu osiągnięcia jaknajdalej posuniętej oszczędności w zużyciu tych znaczków. W pierwszym rzędzie powinien być położony nacisk na jaknajszersze wykorzystanie uprawnienia przewidzianego w § 7 rozporządzenia Ministrów Poczt i Telegrafów, Skarbu i Spraw Wewn. z dnia 22. 7. 1933 r. o przesyłkach listowych urzędowych oraz postępowaniu cywilnym i karnym (Dz. U. R. P. Nr 59 poz. 448), który to przepis zezwala na obciążenie opłatą pocztową adresata, jeżeli wysłane pismo dotyczy wyłącznie jego interesu. Podkreślić przy tej sposobności należy, że urzędowe znaczki opłaty pocztowej mogą być używane tylko do urzędowych przesyłek listowych w poruczonym zakresie działania. Naklejanie tych znaczków na listy urzędowe nie wchodzące do zakresu poruczonego oraz listy prywatne i listy wysyłane przez różne związki i instytucje nie mające nic wspólnego z urzędem względnie zakładem, będzie traktowane jako nadużycie. Pracownik dopuszczający się tego rodzaju nadużycia będzie pociągnięty do odpowiedzialności materialnej, karnej i dyscyplinarnej.

Zużycie znaczków winien stale kontrolować kierownik kancelarii. Do każdego zapotrzebowania znaczków należy dołączyć rozliczenie szczegółowe ze znaczków poprzednio otrzymanych.

Za Wojewodę:
(—) Kocych, Kierownik Odz.

24.

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Nr. Wojsk. II/25/c/4980/45.
Katowice, dnia 17 grudnia 1945 r.

w sprawie dowodów tożsamości koni i pobierania jednolitych opłat.

Ob. Ob. Starostowie Powiatowi — wszyscy,
Ob. Ob. Prezydenci Miast — wszyscy.

Stwierdzono, że pobieranie opłat za wydawane dowody tożsamości koni odbywa się w rozmaitych wysokościach przez poszczególne Zarządy Miejskie i Gminne.

Nawiązując do zarządzenia Urzędu Wojewódzkiego Wydział Wojskowy Nr. W.-II/1269/45 z dnia 13. VI. 45 r. odnośnie pobierania *jednolitej opłaty administracyjnej w wysokości zl 2,—* od każdego wydanego dowodu tożsamości konia i obowiązku wpłacenia tejże kwoty do miejscowego Urzędu Skarbowego na dochód Administracji Publicznej dział II § 6. — polecam pobierać *jedynie* wyżej podaną kwotę za każdy wydany dowód tożsamości konia.

Ustalam również, że wobec postanowień Dz. U. R. P. Nr 90, poz. 580 z 1939 r. w sprawie obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych, wozów, pojazdów mechanicznych i rowerów dla celów obrony Państwa, gdzie określone jest *bezpłatne wydawanie dowodów tożsamości koni* przez organa wojskowe — prace związane z wydawaniem dowodów tożsamości koni winny być wykonane przez Zarządy Miejskie i Gminne bezpłatnie tj. bez jakiegokolwiek pobierania dalszych kwot w formie opłat administracyjnych na rzecz związków samorządowych.

Niniejsze zarządzenie określa ściśle praktyczne stosowanie postanowień wytycznych Ministerstwa Administracji Publicznej Nr. III. S. 6333/45 z dnia 6 lipca 1945 r. zawartych w ustępie 2-gim ogłoszonych moim zarządzeniem za Nr S. M. III/28/25 z dnia 19. VII. 45, gdzie zasadniczo nie powinny Gminy pobierać żadnych opłat za czynności związane z wystawianiem dowodów tożsamości konia.

Druki dowodów tożsamości konia otrzymują Starostwa i Zarządy Miejskie na odnośne zapotrzebowania w Wydziale Wojskowym Urzędu Wojewódzkiego.

Pobierana kwota zł 2,— od poszczególnego właściciela konia za wydany temuż dowód tożsamości konia stanowi zwrot kosztów druku dowodu tożsamości konia.

Zarządy Miejskie, które wydrukowały we własnym zakresie pewną ilość druków dowodów tożsamości konia ponosząc zarazem koszta druków, wpłacą kwotę zł 2,— od poszczególnego wydanego dowodu tożsamości konia do kasy Urzędu Skarbowego przedkładając Urzędowi Wojewódzkiemu oryginalny rachunek kosztów druku dowodów tożsamości koni dla uzyskania pokrycia tegoż wydatku przez Wydział Budżetowo Gospodarczy Urzędu Wojewódzkiego. Wpływy uzyskane za wydane dowody tożsamości koni, należy zgodnie z zarządzeniem z dnia 13. VI. rb. Nr. W.-II/1269/45 przekazywać przez właściwy Urząd Skarbowy na dochód Administracji Publicznej Dział II § 6.

Wojewoda:
w/z. (—) Płk. *Ziętek*, Wicewojewoda

25.

URZĄD WOJEW. ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
— Wydział Ogólny —
L. Dz. 81/b/15/45. Katowice, dnia 19. XII. 1945 r.

w sprawie czasowej siedziby Głównego Urzędu Miar.

Zawiadamia się, że Główny Urząd Miar z dniem 26. XI. 1945 r. przeniósł swoją czasową siedzibę z Katowic, Rynek 9 do Bytomia, ul. Dworcowa 25/27 — Tel. 49.-39.

Za Wojewodę:
(—) Dr *Wierzbiański*, Naczelnik Wydz. Ogólnego

26.

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
— Wydział Ogólny —
L. Dz. 81/b/13/45. Katowice, dnia 19. XII. 1945 r.

KOMUNIKAT

w sprawie zmiany nazwy Wojewódzkiego Urzędu Samochodowego na Okręgowy Urząd Samochodowy.

Zawiadamia się, że Wojewódzki Urząd Samochodowy w Katowicach z dniem 25. 11. 1945 zmienił nazwę na „Okręgowy Urząd Samochodowy, Katowice", zgodnie z zarządzeniem Biura Organizacyjnego Państwowego Urzędu Samochodowego w Warszawie.

Za Wojewodę:
(—) Dr *Wierzbiański*, Naczelnik Wydz. Ogólnego

27.

POWIATOWY ZARZĄD DROGOWY
w Głąbczycach Głąbczyce, dn. 13 grudnia 45 r.

KOMUNIKAT

w sprawie zamknięcia odcinka drogi woj. Głąbczyce — Racibórz.

W związku z przystąpieniem do rozbiórki zagrożonego wiaduktu drogowego nad torem kolejowym w Bernacicach, na drodze wojewódzkiej Głąbczyce—Racibórz przez Kietrz, w km. 5,950, Powiatowy Zarząd Drogowy komunikuje, że z dniem 5 grudnia br. *został zamknięty odcinek drogi wojewódzkiej* Głąbczyce—Racibórz od km. 4 do km. 10.

Trasa objazdu dla wszystkich pojazdów mechanicznych i konnych biegnie od strony Głąbczyc.

I trasa — od skrzyżowania w km. 4 z drogą wojewódzką Głąbczyce—Racibórz przez Baworów, z Baworowa drogą powiatową (Baworów—Sucha Psina) i dalej przez Kietrz—Racibórz.

II trasa — od skrzyżowania przez Baworów, Raków, Maków, Racibórz.

Od strony Raciborza tak, jak wyżej.

Okres zamknięcia drogi aż do odwołania.

Kierownik Powiatowego Zarządu Drogowego
(—) E. Kwiatkowski

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

WIADOMOŚCI STATYSTYCZNE.

Ukazał się już 3 zeszyt „Wiadomości Statystycznych". Prócz zagadnień poruszonych w 2-ch poprzednich zeszytach, a obejmujących: produkcję przemysłową i zatrudnienie w przemyśle, ceny wolnorynkowe w handlu detalicznym, wskaźniki kosztów utrzymania w Warszawie oraz niektórych innych miastach, porównanie kosztów żywności w niektórych większych miastach, — zawiera 3 zeszyt informacje dotyczące komunikacji. Wchodzą tu mianowicie dane: o ruchu pasażerskim i towarowym na P. K. P., ruchu statków w portach Gdynia i Gdańsk, instytucjach Polskiej Poczty, Telegrafu i Telefonu, ruchu pocztowym, telegraficznym i telefonicznym w niektórych większych miastach. Ponadto zeszyt ten zawiera statystykę akcji świadczeń rzeczowych na terenie Państwa oraz statystykę obrazującą niektóre prace wykonane w m. st. Warszawie w stosunku do stanu z okresu przedpowstaniowego, a także prace ukończone przy odbudowie m. st. Warszawy. Życie kulturalne znalazło odbicie w liczbach artystów zrzeszonych w Związkach Zawodowych.

„PRACOWNIK STOLICY"

(Nr 1—2, listopad - grudzień 1945).

Zarząd Miejski w m. st. Warszawie (Wydz. Kadr Pracowniczych) rozpoczął wydawnictwo dwutygodnika p. n. „Pracownik Stolicy". Jest to jedyne tego rodzaju czasopismo w Stolicy, zasilane piórami pierwszorzędnych fachowców, poświęcone specjalnie sprawom społeczno- samorządowym Stolicy oraz dokształcania kadr pracowniczych. Serię aktualnych artykułów, związanych z najżywotniejszymi potrzebami Stolicy, bądź z obecną pracą w administracji publicznej oraz pracą społeczną, otwiera art. Prezydenta m. st. Warszawy p. t.: „Wytyczne ustroju samorządu Stolicy". W. Grodzicki pisze o Warszawskiej Radzie Narodowej w nowym ustroju Stolicy. Inż. R. Piotrowski — o zadaniach i zakresie odbudowy Stolicy. Mgr H. Szymborski analizuje — kontrolę społeczną w administracji publicznej. J. Bednarz rozwija szczególnie żywotny temat uspołecznienia i działania kolektywnego, jako podstaw nowej demokracji. Na treść zeszytu składają się ponadto działy: Kroniki i spraw bieżących, zagadnień w świetle prasy, a także przegląd wydawnictw.

„Pracownik Stolicy" niewątpliwie żywo zainteresuje nie tylko pracowników odbudowującej się Stolicy, lecz również ogół pracowników samorządowych i wszystkich Obywateli, którym nieobojętne są sprawy publiczne. Adres Redakcji i Administracji: Warszawa, Ratusz, Al. Jerozolimskie nr 1, III piętro, pokój nr 332.

III. Co. 87/45

WYWOŁANIE!

Piotr Łakota, zamieszkały w Częstochowie, ul. Dąbrowskiego 11, wniósł o wywołanie 1925 sztuk akcyj na okaziciela, po 10.000 marek niemieckich sztuka, Towarzystwa Akcyjnego: *„Górnośląskie Zakłady Drzewne w Lublińcu" na ogólną kwotę 19.250.000 marek niemieckich z roku 1923.*

Wierzycieli względnie uprawnionych względnie posiadaczy akcyj względnie osoby, roszczące sobie prawa do własności wyżej wymienionych akcyj wzywa się, by najpóźniej w terminie 28 czerwca 1946 r. godz. 10 zgłosili swoje prawa i przedłożyli odnośne akcje, w przeciwnym bowiem razie zostaną z ich prawami wykluczeni a akcje pozbawione mocy. 20/P

Lubliniec, dnia 18 grudnia 1945 r.

SĄD GRODZKI — *J. Kaczmarek.*

ZGUBIONE. DOKUMENTY.

Auto ciężarowe marki „Goliat", silnik Nr 3522356, numer rejestr. C 69282, własność Ministerstwa Aprowizacji i Handlu, użytkowane przez Stowarzyszenie Kupców Polskich w Gliwicach, ul. Wrocławska 16, telef. 4909, zaginęło w początkach września br. na trasie Gliwice—Wrocław, prowadzone przez kierownika Kachuta Józefa, który również zginął wraz z dokumentami.

Unieważniamy niniejszym wspomniane dokumenty, oraz rozkazy jazdy wydane przez S. K. P. Gliwice.

Wszyscy znający wspomnianą osobę i wiedzący o miejscu pobytu oraz wiedzący o wspomnianym aucie, proszeni są o bezzwłoczne zawiadomienie najbliższej Komendy M. O. lub Stowarzyszenia Kupców Polskich w Gliwicach. 220

Unieważnia się skradzione prawo jazdy, wystawione przez Wojewódzki Urząd Samochodowy Katowice, na nazwisko ***Preisner Józef***, Hutnicza nr 5. 221

Zarząd Miejski m. Gliwic niniejszym zawiadamia, że zaświadczenia wydane przez Powiatowy Urząd Samochodowy w Gliwicach na próbne Nr. rejestracyjne PR-65855 na ciągnik marki „Deutz" oraz takie samę zaświadczenie na trójkołówkę marki „Borgward" PR-65861 zostały szoferom skradzione, oczem urzędowo zawiadamiamy. Zarząd Miejski Miasta Gliwic. 227

Unieważnia się skradzione zaświadczenie rejestracyjne oraz tablice rejestracyjne samochodu osobowego marki D. K. W. Nr Pr. 67002, Nr silnika 760694, Nr podwozia 3059824, wystawione przez Wojewódzki Urząd Samochodowy Katowice na firmę Huta „Kościuszko" Chorzów. 219

Unieważnia się skradziony dyplom mistrzowski i świadectwo czeladnicze zawodu piekarskiego wystawione przez Izbę Rzemieślniczą Katowice na nazwisko ***Tomaszewski Bolesław***, zamieszkały Gliwice, Juliusza Ligonia 18. 229

Unieważnia się zgubione dokumenty rejestracyjne samochodu osobowego marki „Opel" Nr. A-07699 wystawione przez Państwowy Urząd Samochodowy w Warszawie na Centralny Zarząd Przemysłu Metalowego, Centrala Aprowizacji Katowice, ul. Matejki 6. 231

Unieważnia się zaświadczenie na numer próbny Pr. 6531 samochodu osobowego marki Triumf Adler, numer silnika 242212, nr. podwozia 303748, wydane przez Wojewódzki Urząd Samochodowy w Katowicach, zagubione w dniu 21. 12. 1945 r. 236

REDAKCJA I ADMINISTRACJA: Urz. Wojew. Śl.-Dąbr., ul. Jagiellońska 25, I. pok. 244. tel. wewn. 444 i 452. *ZA REDAKCJĘ: Dr. Piotr Bałowski.*

PRENUMERATA: Roczna 360.— zł, półroczna 180,— zł, kwartalna 90,— zł. Prenumerata powinna być opłacana najpóźniej na 2 tygodnie przed rozpoczęciem każdego kwartału. Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Śląsko-Dąbrowskiego Dziennika Wojewódzkiego należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględniane tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru. Cena numeru pojedynczego jest zależna od objętości numeru.

CENY OGŁOSZEŃ: Za 1 mm szpalty redakcyjnej szerok. 82 mm 4,— zł. druk borgis lub petyt. Tabelaryczne i cyfrowe za 1 mm szpalty 50% więcej. O zagubionych dokumentach za wyraz 2 zł, najmniejsze ogłoszenie w tym dziale 20 zł. Ogłoszenia drukuje się po uiszczeniu całkowitej należności przy zamówieniu. Za terminowy druk ogłoszeń wydawnictwo nie odpowiada. Rękopisów nie zwraca się.

Wszelkie należności z tytułu prenumeraty i opłat za ogłoszenia uiszczać należy wyłącznie za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności Oddział w Katowicach na konto czekowe Nr III-4121. Do inkasa należności nikt nie jest upoważniony. **Cena 12,— zł.**

Tłoczono w Drukarni Państwowej Nr 1, (dawn. Drukarnia Urzędu Wojew. Śląsko-Dąbrowskiego), Katowice, Francuska 33, w podw., tel. 327-54

R 3524